

[Niels Højland]

Derfor må der bygges noget nyt op, noget andet må sættes i stedet. Det er af afgørende betydning, at der bliver etableret permanente løsninger for fremtiden. Derfor vil jeg igen appellere til landbrugsministeren og alle partierne om, at der nu skabes alternative løsninger for landbrugserhvervet, gerne som skitseret af os i vort forslag.

Med dette vil Fremskridtspartiet gå positivt ind i udvalgsarbejdet.

(Kort bemærkning).

Rønholt (KF):

Både fru Birthe Hansen og hr. Niels Højland gjorde meget ud af at finde en løsning på et forsikringsmæssigt grundlag, den ene på et kollektivt grundlag, den anden på et privat grundlag. Det er der for så vidt ikke så meget mærkeligt i.

Men hr. Niels Højland kender nok det forhold, at hvis man er ung og stærk, så koster det ikke så meget at få en livsforsikring. Er man derimod ældre og knap så rørig, så er præmien højere. Kunne man ikke også forestille sig, at de, som er ejere af jord, som har behov for vanding hver uge, må betale en højere præmie i en sådan ordning end landmænd, som ikke har tilsvarende behov?

Så hvis man skal finde en forsikringsordning på et privat grundlag, så er der altså nogle, som kommer til at betale en høj præmie, og andre, som næsten ikke kommer til at betale præmie. Og så ved jeg godt, hvordan resultatet af sådan en ordning kommer til at se ud. Så jeg kan ikke forstå, at man binder hele tilslutningen til denne her ordning op på, om der kan etableres frivillige forsikringsordninger. For selvfølgelig kan der etableres frivillige forsikringsordninger. Det er da sikkert en smal sag. Der står da sikkert mange forsikringsselskaber på lur efter at få nogle præmieindtægter. Men jeg tror, at hvis man regner efter, så vil det ikke være nogle ordninger, som får nogen stor udbredelse. Og hvis man begynder at sammenligne det med forsikring af bananer og rosiner, og hvad der ellers kan komme på tale, så er det nok på grund af helt specielle forhold. Det kunne være nattefrost, og det kunne være andre helt specielle forhold, der gjorde sig gældende. Når de ikke har fået den store udbredelse i Danmark, så er der nok en forklaring derpå.

(Kort bemærkning).

Niels Højland (FP):

Nu vil jeg ikke ind i nogen større diskussion med hr. Rønholt om, hvordan det kan etableres. Jeg er sikker på, at det nemt kan lade sig gøre her i Danmark uden de større problemer, når det kan i alle andre EF-lande, både Tyskland og England. Og de afgrøder, der kan forsikres dér, det er nøjagtig de samme, som man har her i Danmark. Og det dér med, at forsikringspræmien skulle blive dyrere for nogle end for andre, det tror jeg slet ikke på.

Men altså, der har ikke rigtig været vilje til – heller ikke fra landbrugsorganisationernes side – at tage en seriøs drøftelse af dette her problem.

Jeg har gjort det i sommer, at jeg har skrevet til nogle forsikringsselskaber. De har så skrevet tilbage til mig, at de har oversendt sagen til Assurandør-Societetet. Assurandør-Societetet har så skrevet til mig, at de var villige til at tage en drøftelse med landbrugets organisationer om det. Endnu har landbrugets organisationer ikke vist sig villige til at drøfte de problemer, men jeg håber, at Folketingets partier vil se positivt på det, når først der ligger nogle forslag, i stedet for at spænde ben for det, inden det kommer frem.

(Kort bemærkning).

Mejdahl (V):

Jeg vil godt spørge hr. Niels Højland: Forstod jeg det rigtigt? Vil Fremskridtspartiet virkelig forsinke tørkepakken for dermed at sikre, at et beslutningsforslag nyder fremme?

(Kort bemærkning).

Niels Højland (FP):

Nej, vi vil ikke forsinke tørkepakken. Vi vil bare sikre os, at problemet ikke kommer igen. Men det gør det jo. Vi vil sikre os og Folketinget imod, at vi skal bruge tid på det igen senere, og også sikre, at landbruget ikke skal stå dér med hatten i hånden, for det synes vi da er nedværdigende for danske landmænd.

Svend Aage Jensen (CD):

Jeg er sikker på, at de fleste vil huske 1992 som det år, hvor sommeren startede i maj og sluttede i oktober. Mange danskere undlod at